

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Aleksei Kirakosyan,
reprezentat de avocatul Mariana Barașianț,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Aleksei Kirakosyan împotriva Inspectoratului General
pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea
actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului
administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-159/24
NR. PIGD 2-22180966-01-3ra-14022024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul
administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu
constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, jud.: V. Sîrbu,
Curtea de Apel Chișinău, jud.: V. Negru, I. Dutca, E. Palanciuc,

30 mai 2025

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de
Aleksei Kirakosyan, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 09 decembrie 2022, Aleksei Kirakosyan, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne, privind anularea actului administrativ.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că este cetățean al Republicii Georgia, iar la moment locuiește în Republica Moldova, activând în domeniul horeca în calitate de bucătar-șef.

3. La 01 aprilie 2022, i-a fost eliberat ultimul permis de ședere provizorie pentru cetățenii străini, pentru perioada 28 martie 2022 - 25 noiembrie 2022, în scop de muncă, ca lucrător imigrant la SRL „Planet Steak” (restaurant London Steak House din mun. Chișinău, str. Tighina, 12). Din unele motive, din luna noiembrie 2022, contractul individual de muncă cu SRL „Planet Steak”, a fost desfăcut.

4. Astfel, la 25 noiembrie 2022, a depus o altă cerere privind acordarea dreptului de ședere provizorie cu scopul de muncă la compania ÎI „Cușnir Alexandru”, achitând și amenzile stabilite pentru nedepunerea cererii privind prelungire/acordare dreptului de ședere în termenul stabilit - cu 30 de zile înainte de expirarea dreptului de ședere acordat anterior.

5. La 05 decembrie 2022, s-a prezentat la sediul pârâtului și a recepționat decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 277 din 24 noiembrie 2022, în care drept temei era invocată revocarea dreptului de ședere, dar și decizia nr. 947-C „Cu privire la revocarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă lucrător imigrant” din 24 noiembrie 2022, din care rezultă că, compania SRL „Planet Steak”, a informat pârâtul despre faptul că angajatul Aleksei Kirakosyan, din motive necunoscute nu se prezenta la serviciu. Această decizie urmând a fi contestată, or, cele relatate nu corespund realității, contractul individual de muncă fiind desfăcut. Iar faptul că relațiile de muncă au încetat prin acordul părților se confirmă și prin postările de pe pagina web de Facebook a companiei SRL „Planet Steak”, unde el, în luna octombrie 2022, a făcut ședință foto pentru companie.

6. De altfel, făcând referire la dispozițiile art. 19 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, reclamantul a menționat că, chiar dacă compania

angajator a solicitat revocarea dreptului de ședere, urma să fie apreciat faptul depunerii de către el a cererii privind acordarea dreptului de ședere.

7. Având în vedere cele enunțate, Aleksei Kirakosyan a solicitat anularea deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr.277 din 24 noiembrie 2022, adoptată de Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne.

8. La 03 februarie 2023, Aleksei Kirakosyan a depus cerere de chemare în judecată suplimentară împotriva Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne, în care suplimentar a indicat că a informat pârâtul despre schimbarea locului de muncă imediat, prin depunerea la 25 noiembrie 2022 a cererii de acordare a dreptului de ședere provizorie, fiind în termen de ședere legală pe teritoriul Republicii Moldova. Iar în această situație, dreptul de ședere provizorie nu urma să fie revocat exact cu 1 zi înainte de expirare termenului stabilit, dar odată cu acordarea/respingerea cererii depuse la 25 noiembrie 2022. Or, conflictul cu fostul angajator (care l-a amenințat că îl va da afară din Moldova) nu poate constitui temei pentru revocarea dreptului de ședere și returnarea sa, fără a fi verificate circumstanțele invocate de fostul angajator în mod obiectiv.

9. Mai mult, chiar dacă compania angajator a solicitat revocarea dreptului de ședere, urma să fie apreciat faptul depunerii de către el a cererii privind acordarea dreptului de ședere. Or, prin deciziile Biroului migrație și azil contestate și prin lipsa unui răspuns/decizie referitor la solicitarea dreptului de ședere provizorie din data de 25 noiembrie 2022, este lezat dreptul lui la libera circulație și la muncă.

10. Astfel, Aleksei Kirakosyan a solicitat anularea deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr.277 din 24 noiembrie 2022 și a deciziei nr.947-C din 24 noiembrie 2022 cu privire la revocarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă lucrător imigrant, adoptate de Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne, cu obligarea Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne să examineze și să emită decizie pe marginea cererii privind acordarea dreptului de ședere provizorie depuse la 25 noiembrie 2022 (f.d.39-41).

11. Prin hotărârea din 10 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Aleksei Kirakosyan s-a respins ca neîntemeiată (f.d.58).

12. La 20 februarie 2023, în termenul prevăzut de art. 232 din Codul administrativ, Aleksei Kirakosyan, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț a depus apel, iar la 13 mai 2023 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 10 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi decizii de admitere a cererii sale de chemare în judecată (f.d.63-65; 81-83).

13. Prin decizia din 11 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a

respins apelul depus de Aleksei Kirakosyan, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț împotriva hotărârii din 10 februarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.100-114).

14. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău invocând dispozițiile Codului administrativ, art. 3, art. 43¹ alin. (3)-(8), art.49, 51, art. 52 alin. (1) lit. b), art. 84 alin. (2)-(2¹), art. 84¹ alin. (1)-(2) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, dar și reieșind din materialele cauzei și argumentele participanților la proces, a conchis că instanța de fond întemeiat a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Aleksei Kirakosyan, deoarece nu au fost stabilite motive privind anularea deciziei Biroului migrație și azil nr. 947-C din 24 noiembrie 2022 „Cu privire la revocarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă lucrător imigrant”, și a deciziei nr. 277 din 24 noiembrie 2022 „Cu privire la returnarea lui Aleksei Kirakosyan de pe teritoriul Republicii Moldova”, ce ar cădea sub incidența art. 224 alin. (1) lit.a) din Codul administrative, fiind emise cu respectarea legislației în vigoare, competenței și procedurii.

15. În argumentarea concluziei enunțate, instanțele ierarhic inferioare au conchis că Aleksei Kirakosyan, cetățean al Republicii Georgia, obținând dreptul de ședere provizorie în scop de muncă pe teritoriul Republicii Moldova în baza contractului de muncă încheiat cu SRL „Planet Steak”, la 10 noiembrie 2021, din motive necunoscute nu se prezenta la serviciu, respectiv angajarea la muncă a servit doar un pretext de pseudo-legalizare a șederii acestuia pe teritoriul Republicii Moldova, motiv din care SRL „Planet Steak”, a reziliat contractul de muncă cu acesta.

16. Prin urmare, având în vedere circumstanțele constatate, precum și cererea depusă de administratorul persoanei juridice, la 24 noiembrie 2022, Biroul migrație și azil, a adoptat în privința lui Aleksei Kirakosyan decizia nr.947-C „Cu privire la revocarea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă lucrător imigrant”.

17. Subsecvent, prin prisma dispozițiilor art. 51 din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, instanțele ierarhic inferioare au constatat corectitudinea și legalitatea emiterii deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr.277 din 24 noiembrie 2022. Or, Aleksei Kirakosyan, obținând la 10 noiembrie 2021 dreptul de ședere provizorie în scop de muncă pe teritoriul Republicii Moldova în baza contractului de muncă încheiat cu SRL „Planet Steak”, din motivul neprezentării la locul de muncă de nenumărate ori și activității ilegale a acestuia în alte restaurante din mun. Chișinău, angajatorul a reziliat contractul de muncă cu acesta. Iar astfel, autoritatea administrativă, legal a emis actele administrative contestate, întrucât probe pertinente și admisibile, care ar putea fi puse la baza emiterii hotărârii judecătorești de anulare a actelor administrative, nu au fost prezentate.

18. Mai mult, reclamantul/apelant, n-a dovedit prin probe concludente și pertinente faptul că, anterior emiterii deciziei de revocare a dreptului de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, s-a adresat către Biroul migrație și azil cu cerere privind prelungirea dreptului de ședere provizorie în scop de muncă. Or, deși la materialele cauzei se atestă cererea lui Aleksei Kirakosyan, adresată Biroului migrație și azil, privind acordarea/prelungirea dreptului de ședere în Republica Moldova, aceasta a fost depusă ulterior revocării dreptului de ședere provizoriu în scop de muncă în Republica Moldova, și anume la 25 noiembrie 2022.

19. Astfel, la pretenția reclamantului privind obligarea autorității publice să examineze și să emită decizia pe marginea cererii depuse 25 noiembrie 2022 privind acordarea dreptului de ședere provizorii pe teritoriul Republicii Moldova, instanțele ierarhic inferioare au relevat că, în conformitate cu prevederile art.64 alin.(2) din Codul administrativ, refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeași regulă se aplică și în cazul nesoluționării unei cereri în termen legal. Iar conform considerentelor Curții Constituționale, cu referire la prevederile art.64 alin.(2) din Codul administrativ, nesoluționarea în termen a unei cereri echivalează cu o decizie de respingere a cererii (decizia CC nr.7 din 26 ianuarie 2023).

20. În context, instanța de apel a subliniat că, în privința lui Aleksei Kirakosyan, există deja o decizie a Biroului migrație și azil pe marginea cererii de acordare a dreptului de ședere provizorie pe teritoriul Republicii Moldova, depuse la 25 noiembrie 2022 – decizie de respingere a cererii ca urmare a nesoluționării în termen legal a acesteia.

21. Astfel, analizând circumstanțele de fapt ale speței în raport cu normele legale citate mai sus, instanța de apel a concluzionat asupra temeiniciei soluției primei instanțe de respingere ca neîntemeiate a acțiunii înaintate de Aleksei Kirakosyan, deoarece argumentele expuse în acțiunea depusă au un caracter declarativ, fiind combătute prin înscrisurile cauzei și normele legale aplicabile speței. Iar, toate circumstanțe luate în cumul, confirmă temeinicia și legalitatea deciziei Biroului migrație și azil nr. 947-C și nr. 277 din 24 noiembrie 2022 și netemeinicia pretenției privind obligarea examinării și emiterii decizie pe marginea cererii privind acordarea dreptului de ședere provizoriu depuse la 25 noiembrie 2022. Or, conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

22. Prin urmare, instanța de apel a desconsiderat argumentele avocatului Mariana Barașianț, ce acționează în interesele apelantului Aleksei Kirakosyan, deoarece acesta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar concluzia primei instanțe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material cu aprecierea juridică cuvenită a probelor.

23. În final, având în vedere cele constatate, Curtea de Apel Chișinău a concluzionat că argumentele apelantului sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanței de fond legală și întemeiată, motiv pentru care a respins apelul depuse de Aleksei Kirakosyan, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț împotriva hotărârii din 10 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

24. La 02 februarie 2024, Aleksei Kirakosyan, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț a depus cerere de recurs împreună cu motivarea recursului împotriva deciziei din 11 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii sale de chemare în judecată.

25. În susținerea cererii de recurs, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept indicate anterior la etapa examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar invocând dezacordul cu decizia din 11 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, care în opinia sa este ilegală, nemotivată, neîntemeiată și pasibilă casării în temeiul art.245¹ lit.d) din Codul administrativ.

26. La 14 februarie 2024, la adresa de e-mail a Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne a fost expediată copia recursului depus de Aleksei Kirakosyan, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț împotriva deciziei din 11 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

27. Prin referința depusă la 06 martie 2024, Direcția regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne a solicitat respingerea recursului depus de Aleksei Kirakosyan, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț cu menținerea deciziei din 11 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

29. Art. 245 din Codul administrativ, stipulează că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

30. Art. 245¹ alin.(1) lit.a)-f), alin.(2) și (3) din Codul administrativ, reglementează că:

„(1) Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

31. Art. 246 alin. (1) și (2) lit.h) din Codul administrativ, prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când:
h) recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Aleksei Kirakosyan, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț, s-a conformat dispozițiilor art. 245 din Codul administrativ și a depus în termen recursul la 02 februarie 2024. Or, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 11 octombrie 2023, copia deciziei motivate fiindu-i notificată avocatei Mariana Barașianț, prin e-mail, la 23 ianuarie 2024, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la dosar (f.d.116).

33. Din analiza prevederilor art.245¹ din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

34. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz,

hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

35. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

36. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Aleksei Kirakosyan, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cadrul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

39. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

42. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

43. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

44. Subsidiar, în ceea ce privește susținerea recurentului potrivit căreia hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

45. Din punct de vedere jurisprudențial, noțiunea de „hotărâre arbitrară” trebuie înțeleasă în lumina interpretărilor date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

46. Astfel, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea a reținut că o decizie judecătorească este arbitrară dacă nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură logică între faptele litigiului, norma juridică aplicabilă și soluția adoptată. În plus, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, s-a subliniat că o hotărâre este afectată de o „eroare vădită” atunci când conține o eroare de drept sau de fapt atât de gravă încât niciun judecător rezonabil nu ar fi putut să o comită și care are potențialul de a compromite echitatea procesului.

47. Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecății, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

48. Referitor la susținerea privind pretinsa apreciere vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs constată că nu a fost demonstrată existența unei erori evidente de evaluare a materialului probator, care să fi fost determinantă pentru soluția adoptată. O simplă divergență în interpretarea probelor nu este suficientă pentru a atrage incidența art. 245¹ alin. (1) lit. d) Cod administrativ.

49. Prin urmare, nu se poate reține caracterul arbitrar al hotărârii, întrucât nu s-a dovedit o abatere evidentă de la dreptul intern, nici o nefundamentare juridică, astfel cum impune art. 245¹ alin. (1) lit. d) Cod administrativ, coroborat cu jurisprudența CtEDO.

50. În ceea ce privește argumentul potrivit căruia Inspectoratul General pentru Migrație nu ar fi fost în drept să revoce dreptul de ședere temporară în scop de muncă al recurentului, în condițiile în care procedura de concediere nu a fost respectată de angajator, instanța de recurs observă că, potrivit art. 49 lit. a) din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, revocarea este permisă atunci când străinul nu mai întrunește condițiile pentru prelungirea dreptului de ședere sau nu mai respectă scopul pentru care acesta a fost acordat.

51. În speță, din actele depuse la dosar rezultă că angajatorul SRL „Planet Steak”, a încetat raporturile contractuale cu străinul Aleksei Kirakosyan, printr-un acord de reziliere, fapt care conduce în mod legal la pierderea uneia dintre condițiile esențiale pentru menținerea dreptului de ședere – angajarea în muncă și asumarea de către beneficiarul solicitant, la caz, SRL „Planet Steak”, a obligațiilor prevăzute de art. 43¹ alin. (7) din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

52. Așadar, Inspectoratul General pentru Migrație nu era obligat să examineze legalitatea concedierii în sine, ci doar să constate că angajatorul nu-și mai asumă angajamentele contractuale față de cetățeanul străin. În lipsa acestei garanții, autoritatea era îndreptățită, conform legii, să revoce dreptul de ședere.

53. Referitor la susținerea recurentului privind pretinsa nesoluționare a cererii de prelungire a permisului de ședere, se constată că aceasta a fost depusă în ultima zi de ședere legală - 25 noiembrie 2022, ceea ce contravine termenului stabilit prin art. 43² alin. (4) din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, care impune depunerea cererii cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de expirarea termenului de valabilitate a permisului de ședere, de altfel, fapt reținut și de instanța de apel în decizia contestată cu prezentul recurs.

54. Mai mult, potrivit art. 64 alin. (2) din Codul administrativ, nesoluționarea unei cereri în termenul legal echivalează cu o decizie de respingere a acesteia. Acest principiu a fost validat și de Curtea Constituțională, în Decizia nr. 7 din 26 ianuarie 2023 privind

inadmisibilitatea sesizării nr. 223g/2022, în care instanța de contencios constituțional a reținut că „nesoluționarea în termen a unei cereri echivalează cu respingerea cererii” (paragraful 31). Astfel, susținerea recurentului referitoare la presupusa lipsă a unei decizii explicite asupra cererii de prelungire nu are valoare juridică în contextul prevederilor clare ale legii și a jurisprudenței Curții Constituționale.

55. În sfârșit, dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel nu constituie, prin sine, un temei de casare. Potrivit regimului juridic al recursului, acesta are un caracter devolutiv limitat și vizează exclusiv legalitatea hotărârii atacate (nu și temeinicia în fapt), fiind admisibil doar în limitele restrânse ale art. 245¹ din Codul administrativ.

56. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Aleksei Kirakosyan, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț.

57. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și art. 246 alin.(2) lit.h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Aleksei Kirakosyan, reprezentat de avocatul Mariana Barașianț.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă